

Al 50 jaar
niet van deze tijd

Krona als
hoofdzaak

Inleiding

Waardigheid of vrolijkheid, uniformiteit of individualiteit: hoofddeksels vertellen ons veel over de identiteit van hun dragers. We hoeven er maar een fotoboek van honderd jaar geleden op na te slaan, toen iedere man of jongen nog rondliep met hoed of pet, om te beseffen hoezeer het straatbeeld van toen afwijkt van dat van nu. Op een aanstekelijke en ongecompliceerde wijze verbeelden hoofddeksels hoe tijden veranderen, hoe een hoed, pet, sluier of kap groepen mensen bijeenbracht of juist van elkaar distantieerde.

De expositie *Krona als hoofdzaak* geeft mooie voorbeelden van deze boeiende geschiedenis. Zonder volledig te willen zijn, raakt de expositie aan mode en folklore, aan weelderigheid en eenvoud. De tentoonstelling richt zich op de uitzonderlijk fraaie poffers; extravagante hoeden op schilderijen van de Antwerpse Maniëristen; indrukwekkende, extreem eenvoudige en sobere kappen van zusters en monniken uit Frankrijk, gefotografeerd door Roland Fischer; regalia van koning Willem II en de hoed van prinses Beatrix; op de hoedjes van Prinsjesdag en de creaties van ontwerper Stephen Jones.

Maar het begin ligt dichtbij huis, bij de zusters Birgittinessen die naast het museum in het abdijcomplex wonen en leven. De sluier van de zusters wordt gekenmerkt door een bijzondere bekroning, bestaande uit witte banden met rode stippen op de snijvlakken. De zusters zijn volgelingen van Birgitta van Zweden. Krona is Zweeds voor kroon. De bijzondere, warme relatie met de zusters en hun Zweedse achtergrond klinkt door in de naam van het museum, dat 50 jaar geleden werd opgericht.

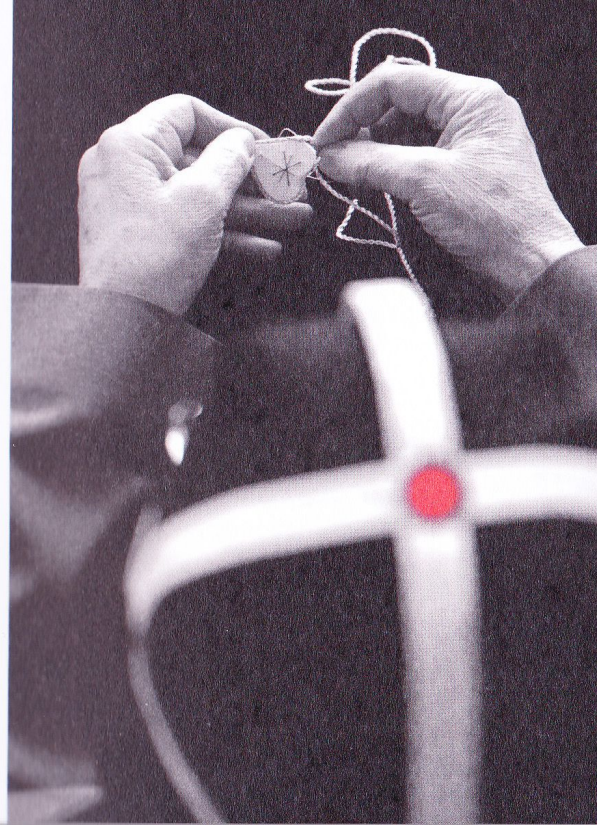
Dit vijftigjarig jubileum is reden voor een feest, dat wij vieren met Addy van den Krommenacker, afkomstig uit Uden, die ter gelegenheid van het jubileum een creatie ontwierp die is geïnspireerd op het habijt van de zusters. In de afgelopen maanden hebben bijna 1000 leerlingen van groep 3 en 4 van het basisonderwijs uit de Gemeente Maashorst tijdens hun bezoek aan het museum prachtige kronen gemaakt. U ziet ze boven u hangen in de educatieve ruimte van het museum, toepasselijk 'Feestzaal' geheten.

Sluier en habijt van de zusters Birgittinessen

Bruikleen Abdij Maria Refugie, Uden

De sluier van de zusters Birgittinessen wordt bekroond door witte, elkaar kruisende linnen banden met rode stippen op de snijvlakken. Deze vijf rode stippen symboliseren de vijf wonden van de gekruisigde Christus: handen, voeten en hart. De kroon verwijst hiermee tevens naar de doornenkroon die Jezus opgezet werd na zijn veroordeling door Pontius Pilatus. De liefde voor Christus, de compassie met zijn lijden, is wat de zusters roert en beweegt, in navolging van de stichteres van de orde, Birgitta van Zweden.

Voor de uitzonderlijke vorm en betekenis van de sluier heeft Birgitta zich mogelijk laten inspireren door zusters Cisterciënzerinnen, die in de 13^e - 14^e eeuw soms vergelijkbare witten banden en rode stippen droegen als bekroning van hun sluier. De kleur grijs van het habijt is daarentegen niet uniek. Veel monniken en zusters dragen habijten van bruine of grijze stof, een teken van eenvoud en armoede.

Running in circles

Gery Bouw, 2022

Bruikleen kunstenaar

In deze haarband zijn in het messing een roedel rennende hondjes uitgezaagd. Tussen de dieren rennen twee mensen mee, op handen en voeten. De carousel lijkt te verwijzen naar onze gedachten die onafgebroken in ons brein rondcirkelen.

Dat hier de trouwe metgezel van de mens wordt opgevoerd is veelzeggend. Naar eigen zeggen vraagt de kunstenaar zich af of wij de hondjes laten rondrennen of dat de hondjes ons meeslepen? Hoe diep en instinctief is het contact tussen mens en dier en wat kunnen ze van elkaar leren?

